

§. CXIII.

Hoc modo nasci oportet civitatem, quoties populus ultro illam instituit. Quoties vero ille, perdonatus à populo potentiore, cum illa victrice gente in una templicam coalescit: 43) in primum quidem veniant, pactum de communi constituenda republica procul duisi coacti biò consentit; quia, si dissentiret; non acciperet obla in civitas à victoribus conditions, sed perire, quam sub jumento coagum mitti, mallet: at 44) de forma reipublicæ vix fescant audietur deditiorum sententia, nec 45) in eligendis personis regnatriebus ullæ eorum partes sunt, quibus in solo obsequio gloria relicta est.*)

*) Res tamen omnis redit ad deditioñis leges, quæ aliquando duriores, aliquando mitiores esse solent, prout vel cœta, vel ambigua est victoria. Ita sane quum Sabini et Romani æquo pènè Marte pugnassent, visum est utrisque bellum foedere finire, cuius leges has recenset Diōnys. Halic. Lib. II. p. 111. Ut Romæ pari potestate, parique honore regnarent Romulus et Tatius: ut urbs deductum à conditores servaret nomen; et singuli cives, Romani, sicut antea, vocarentur, universi autem à Tatii patria, communis appellatio complexu Quirites denominarentur: ut Sabini jus civitatis Romane daretur, quicumque id cuperent: atque hi cum suis sacris reciperenr in tribus et curiis. Tale fuit hoc foedus ex cuius legibus Sabini et ad constituedam rempublicam quodammodo admittebantur.

§. CXIV.

Nec non Aliquando 46) contingit, ut victo populo novi victor obtrudatur forma reipublicæ, *) simulque 47) victor populo sibi stipuletur, ut hæc nova respublica, tamquam inæ victo quali foedere juncta, se comiter veneretur. Quo casu novam res ipsa docet, 48) et pacta illa, quæ supra descripsimus, (§. CX. CXII.) et decretum de reipublicæ formam, (§. CXI.) intervenire debere: at 49) populum victum non ultro, sed coatum, in hæc omnia consentire.

*) Mos hic erat Atheniensium, ut civitatibus omnibus, à se per-

perdomitis, statum popularem; Lacedæmoniorum, ut regimē optimatum obtruderent. Cujus instituti rationem reddit Xenophon de republ. Athen. Cap. I. §. XIV. et Cap. III. §. X. sequ. Exempla passim collegit Ubbo Emm. vet. Græc. Tomo III. sed sufficerit unicum. p. 249. sequ. Apud Samios statum popularem instituerant, eversumque aliquoties, instauraverant Athenienses. A Lysandro vero, Lacedæmonio, expugnata urbe, pro populari imperio διαρχία illic instituta est. Quas fortunæ vicissitudines et aliæ videbunt Græcæ civitates, prout vel penes Atenienses, vel penes Lacedæmonios erat maris imperium. Id vero sine vi et coactione contingere non potuisse, facile unusquisque animadvertis.

§. CXV.

Ceterum quemadmodum omnium societatum una voluntas, unusque intellectus concipi debet: (§. XX. 59.) Omnes ita 50) idem dicendum est de civitate vel republica, cives vota constituta. Quum vero plures socii eundem finem voluntates eademque media intelligere et velle non aliter possint, quam si uni pluribusve id negotii detur, ut de fine, mediisque ad finem adsequendum necessariis dispiciant: (§. XVIII. 55.) consequens est, 51) ut idem voluntati imponi oporteat in civitate. *) Denique quum aliis id negotium dare idem sit, ac VOLUNTATEM SUAM ALTERIUM. RIUS vel ALIORUM VOLUNTATI SUBMITTERE: per se patet, 52) cives reipublicæ omnes voluntates suas uni pluribusve submittere debere, adeoque 53) eum eos imperare, cui quibusve cives voluntates suas submiserunt.

*) Non aliter fieri potest, ut plures idem velint, quam vel per CONSPIRATIONEM, ut omnes idem sentiant et velint, vel per SUMISSIONEM, ut plures voluntates st̄as unius vel plurium voluntati submittant. Prius numquam sperandum esse, facile li intelligent, quibus perspecta sunt contraria hominum studia, ingeniorum stupor, diversæque voluntatum inclinations. Seneca Epist. CII. Putas tu, posse sententiam unam esse omnium? non est unius una. Itaque superest modus posterior, ut plures voluntates suas alterius vel plurium voluntati submittant. Quemadmodum enim periret procul dubio navis, repleta quantacumque hominum turba, nisi illa multitudo communem salutem

permitteret uni gubernatori, perito rei nauticæ, et omnia acturo, ut navem ex hieme marique scopulo seruet: ita fieri non potest, ut tot hominum myriades, quæ in tam magnam societatem coalescent, ex tam gravibus procellis civilibus, quæ quotidie ingruunt, ad incolumentem perveniant, nisi ab uno pluribus regerentur. Recte ergo Arrianus *Diss. Epitct. I. 12.* τοὺς ἀγαθοὺς πολιταὶ τὸν ἄλιον γνέμαν ὑποτάσσει τῷ νησῷ τοῦ πόλεως, bonos cives voluntates suas submittere legi civitatis, observat.

§. CXVI.

Ex eo vero porro consequitur, ut, quum voluntates suas cives submittere possint vel UNI, vel PLUNASCUN-
RIBUS, vel UNIVERSÆ MULTITUDINI, 54) non possint
tur res inde plures, quam tres regulares reip. formæ nasci.
publicæ. Nam 55) quoties omnes cives voluntates suas unius
vel mo- personæ physicæ voluntati submittunt, nascitur inde
narchi- MONARCHIA, REGNUM vel PRINCIPATUS. *) Sin 56)
cæ, vel plurium voluntati ac decreto, ARISTOCRATIA. Denique
aristo- 57) si id, quod universa civium multitudo communi-
craticæ, sufragio decrevit, pro totius civitatis vel reipublicæ
vel de- voluntate habetur, ea reipublicæ forma POPULARIS vel
mocrati- DEMOCRATICA adpellatur.

*) Evidem Polybius *Hist. VI. 2.* distinguit inter μοναρχίαν et βασικήν, et utriusque differentiam ita describit: οὐτοὶ μὲν ἀνατονύμοι καὶ φυῖνος οὐνιταὶ μοναρχίας τάντα δὲ εἰσται, μὲν in ταύτης γενετῆται μετὰ παταρεύοντος καὶ διορθώσας βασικία. Prima, MONARCHIA, sine ulla arte et natura impetu constituitur: banc vero sequitur, atque adeo ex ea originem habet, quam accessit ars et emendatio, REGNUM. Sed quum ea, quæ magis minusve expolita sunt, specie non differant: id discrimen hic inculcare nihil attinet.

§. CXVII.

Quibus oppo-
nuntur
tyrani-
Enimvero, quum, sive unus, sive plures, sive omnes, imperent, non alio jure præsent reipublicæ, quam quod reliqui cives eorum voluntati voluntates suas submisserunt: (§. CXV. 53.) consequens est, 58) ut in-
juste imperent, quibus suam voluntatem non sub-
mi-

miserunt cives. Hinc 59) si unus inuste occupat rem- cæ, oili-publicam, monarchia in TYRANNIDEM; 60) si loco garchi-collegii optimatum pauci imperium invadunt, aristocæ, et cratia in OLIGARCHIAM; denique 61) si loco totius ochlo-populi turba quædam vel fæx hominum omnia pro luxib[us] decernit, democracia in OCHLOCOCRATIAM degenerat. *) 61) Quas reipublicæ formas vitiosas regularibus admodum similes esse, et proinde 63) has in illas facile degenerare, recte observavit Polyb. *Hist. VI. 1.* idque ipsa experientia satis confirmat.

*) Id quoque eleganter vidit scriptor πολιτικῶτας Polyb. ibidem p. 629. Διὸ ναὶ γέννη μὲν ἐξ ἀναγέννησιν πολιτεῶν τρία μὲν, καὶ πάλις θεολόγου, ναὶ γέννη προσάργεται τρία δὲ τὰ τέτοια συμφύν. λέγε δὲ μοναρχίαν, δικαιογένεταν, ικληραῖαν. Itaque genera rerum publicarum statui sex debent: tria que omnium ore janctantur, queque modo posita sunt à nobis: tria cognatae cum his naturæ, dominatum dico unius, paucorum, et turbæ vulgaris. Pro tyrannide quidem hic ponit monarchiam, quippe quam illum à regno distinguere, diximus: (§. CXVI. *) sed ipse paulo post subjicit: μεταβαλλόντες δὲ βασικέας εἰς τὰ συμφύν, λέγε δὲ εἰς τυγχανία, κ. τ. λ. Regnum ubi ad conge-
nitā mala degeneravit, nempe TYRANNIDEM. Talis et reliquorum civilis prudentiæ auctorum philosophia est, quam hic pluribus inculcare non opus est. Cui non dictus Hylas?

§. CXVIII.

Quum vero tres illæ regulares rerum publicarum for-
mæ in totidem vitiosas oppositas facilime degenerent: Qu i d
(§. CXVII. 63.) non mirum est, 64) paucissimas sem-respubli-
per repertas fuisse civitates, quæ ex tribus illis uni- cæ mix-
cam eligerent: sed 65) plerasque vel omnes illas tæ?
formas veluti in unam conflasse, *) vel 66) duas
certe ita commiscuisse, ut una alteram veluti in
officio contineret. Quumque 67) à potiore fieri soleat
denominatio: inde non possunt non varia nasci regno-
rum, aristocratiarum, et democratiarum genera, quæ
68) RERUM PUBLICARUMNE MIXTARUM an irregularium
nomine venire debeant, nostra parum refert. Add.
HERT. Elem. prud. civ. I. 11. 8. p. 2320. sequ.

*) Et hanc quidem optimam omnium rerum publicarum for-
mam

mam esse, observat Polyb. Hist. I. 1. p. 628. *Ἄλλοι γάρ
οἱ ἀγῶνες μὲν ὑπότιτου πολιτείαν τὴν οὐκέτω τὴν προεγγύησαν
ἰδιωτικὴν οὐντόσαν. Manifestum est, eam rempublicam cen-
seri debere optimam, que ex omnibus istis, quas diximus, for-
mis sit composita.* Et Cap. VIII. p. 638. magnopere laudat Lycurgum, quod *σχῆμα πολιτείαν ιδεῖ πονεῖδη πολιτείαν, non simplicem atque uniformem constituerit rempublicam: sed optimarum quarumque rerum publicarum virtutes omnes ac proprietates in unum copulavit, ne, si qua istarum supra modum augeretur, ad vitia congenita deflecteret, sed, dum cujusque vis mutuo omnium nisi in contrarium retrahitur, nulla pars illarum vergat usquam, aut nimium propendeant, verum æquis ponderibus librata et æqua lance suspensa quam diutissime respublica duret, non secus ac fieri soleat in navibus, quas hinc inde par vis ventorum impellat.* Sic et Dionys. Halicarnass. Antiqu. Lib. II. p. 82. ubi rempublicam Romanam à Romulo eodem fere modo institutam fuisse, refert, illam, mixturam vocant *πολιτείαν τῆς πολιτείας, additque: ὅτι πάνταν ἡγεμονία πολιτικὸν κίνο-
μον ἀνταγωνίσατον οὐ αγγέλλει τε καὶ πατέται πολιτείας, hanc ego concin-
nam reip. formam ceteris omnibus reip. constitutionibus præfero, ut paci æque, ac bello, idoneam. Omitto jam ejusdem gene-
ris testimonia Zenonis apud Laert. VII. 131. Ciceronis apud Non. Marellin. de verb. propr. IV. 292. Tacit. Annal. IV. 33.*

§. CXIX.

Denique quum et totæ societas in unam majorem coalescere possint: (§. XVIII. 49.) consequens vitatum est, 69) ut et plures respublicæ, salva cujusque forma et independentia icto fœdere, in unam majorem ita coalescere possint, ut, quæ ad communem omnium salutem securitatemque pertinent, communi consilio junctisque viribus exsequantur. *) Quales consociatae respublicæ 70) FOEDERATÆ, ACHAIICÆ, itemque SYSTEMA-
TA CIVITATUM adpellantur.

*) Pufendorffius tum singulari de systematibus civitatum dissertatione, quæ inter ejus Diss. accad. selectas p. 210. sequ. occurrit, tum de jur. nat. et gent. VII. 5. 16. sequ. existimat, civitatum systemata emergere vel medianente communi rege, quando plura separata regna vel ex conventione, vel ex occasione matrimonii, hereditatis, aut victoriae unum et eundem habeant regem, ita tamen ut

ut ideo in unum regnum non coalescant, sed singula juxta suas leges fundamentales à communi rege administrentur, vel per fœdus: eademque principia fere sequitur Hert. Elem. prud. civ. I. 12. 6. sequ. Enimvero aut unum regnum alteri ita subjicitur, ut in communi imperio nullæ sint ejus partes: veluti olim regna Macedonicum, Syriacum, Ægyptiacum, Romanis subjecta: aut suas quodlibet res sibi habet, ut hodie imperium Romano-Germanicum, Hungaria et Boemia: aut ita coaluerunt, ut veluti unum regnum constituunt, ut hodie Anglia et Scotia, Polonia et Lithuania. Primo casu regnum perdominum in provincia formam redigitur, nec cum altero sistema aliquod constituit. Nec altero casu dici potest, duo regna coaluisse in *οὐσίᾳ*, quum nihil commune inter se habeant, sed princeps tantum duas personas sustineat. Superest ergo tertius tantum casus, ubi duo illa regna vel duo populi, quum voluntates viresque ad communem defensionem univerint, unam omnino societatem majorem constituunt, adeoque systematis nomen ob definitionem, hoc paragrapho datum, jure meritoque ferunt. Addatur G. G. Titius ad Pufend. de offic. hom. et civ. H. 8. 13. sequ.

§. CXX.

Quum ergo MONARCHIA nascatur, quoties omnes cives voluntates suas unius personæ voluntati physice submit- Monar-
tunt: (§. CXVI. 55.) consequens est, 71) ut perinde titu-
de sit, quo dignitatis vocabulo, Imperatoris, Regis, Du- 1 u m
cis, an Principis utatur. 72) Ut quum neminem su-
periorem agnoscat, qualecumque dignitatis nomen rec- cumque
te de novo adsciscat, *) quamvis 73) non æque fa- honoris
cile cogere possit exteros reges ac respublicas, ut ei recte ad- novum illud dignitatis nomen tribuant, adeoque 74) sciscit.
ipsæ prudentiæ regulæ suadeant, ut, priusquam ma-
jus illud *ἀξίωμα* adsumat monarcha, aliorum regum re-
rumque publicarum audiat sententiās, sibique novos il-
los titulos honoris diserte stipuletur.

*) Quum enim summi imperantes secum invicem vivant in statu naturali, (§. IV. 3.) isque sit status libertatis et æquilitatis, (§. V. et VI.) sequitur, ut monarcha monarchæ sit æqualis, nihilque cum impediatur, quo minus pari cum aliis dignitate in republica sua frui velie, adeoque no-
vum

yum titulum, cui tuendo se parem esse intelligit, adsciscere possit. Vedit nostra actas duo exempla, quæ et posteritas venerabuntur; FRIDERICI I. Prussiae Regis, et PETRI I. Russorum Imperatoris, quorū alter primus Regii nominis, alter Imperatorii dignitatē genti suæ intulit, uterque postea ab aliis Imperatoribus Regibusque his insignibus nominibus ornatus.

§. CXXI.

Ex eodem patet, 75) monarcham omnia agere Jura suo arbitrio, et 76) quamvis prudentiores merito ad omnia hibeat in consilium, eorum tamen sufragia non semper majestatis, sed consilia esse. 77) Eundem agere ubique tis solus et semper, adeo, ut vere dici cœperit a temporibus Ha- exercet. diani Imperatoris: *κατεύθυντος τῷ βασιλεῖ οὐδέποτε πάτερ*. Roma est, ubi Imperator est. Herodian. Hist. I. 6. 78) Nullum denique esse jus majestatis, quod non exerceat princeps: (§. CXII. 18.) immo 79) monarchiae nomen vix tueri regnum, in quo ullus alius jus quocumque majestatis independenter à rege exercet. *

* Reipublicæ enim, tamquam unius personæ mortalis, unus debet esse intellectus, unaque voluntas. (§. CXV. 50) Jam si præter monarcham alius quocumque jus majestatis independenter à rege exerceret: non esset totius reip. unus intellectus et voluntas. Ergo nec futura esset res publica: sed resp. in republica. Salvum ergo fuit Meroveidarum imperium, quamdiu persistit regum auctoritas. Ea súbruta, et jus belli et pacis ad sese trahentibus majoribus domus, precariō veluti imperabant reges, donec Pipino placuit regni decus genti suæ inferre. Adeo eo sensu verum est dictum Homeri *Iliad.* β.

Οὐδὲ δέποτε παρεργάτης ἐστιν αὐτῶν, *μήτιστος ταχίς* *εἰς βασιλεῖς.*

Νοτίον μέντοις ἀπερατόν: *οὐδέποτε πατέρας*

οὐδέποτε πατέρας.

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Οὐδέποτε πατέρας *οὐδέποτε πατέρας.*

Ο

aristocratiā pauciores se submittere debeat voluntati plurium, adeoque 89) plurium sententiae vincant om̄es 90) in pari vero sententiārum numero, nihil actum videatur, nisi vel is, qui praeſidet collegio, pondus addat alterutri parti, vel 91) talis sit cauſa, ut locus sit CALCULO MINERVÆ. *) Denique, quum vitiosa forma, opposita aristocratiæ, OLIGARCHIA vocetur, (§. CXVII. 63.) illaque in hanc facile degeneret: (ibid. n. 60.) res ipsa exigit, 92) ne quid decerni valide possit, nisi maxima optimatum parte, e.g. duabus tertiis, præſente.

*) CALCULUS MINERVÆ dicitur, quando in pari condemnantum atque absolventium numero reus à poena crimini liberatur. Nam quum Orestes, parricidiū accusatus, in Areopago cauſam dicebat, iisque, qui damnandum censabant reum, uno calculo vincerent absolventes, Minerva his unum calculum adjeſſe fingitur, ut in pari suffragiorum numero absolvetur. Quæ postea lex pñne omnibus gentibus placuit, uti prædixisse Minervam fingit Euripides in Iphigen. Taur. v. 1268.

Kai τοῖσι λόγοισι ὁ δὲ νόμος τιθύεται,

Νῦν γὰρ Ιφίγεια τὸν φύγοντ' αἴτιον.

Et ceteris lex ista promulgabitur,

Ut usque paribus calculis vincat reus.

Conf. Boecleri diſſert. singulari de calcuſo Minervæ et viri celeberrimi, Henr. Cocceji diſſ. de eo quod justum est circa numerum suffragiorum, et de calcuſo Minervæ. Cap. II. ubi vir doctissimus §. X. hanc naturalem adſert rationem hujus juris, quod prior rei status condemnatione mutetur, abſolutione maneat, adeoque tunc vere nihil agatur. Quum ergo major tantum pars novi aliquid facere, et sc̄atum priorum mutare possit, sequitur, si pares sint, ut nihil agatur, sed prior rei status maneat, isque adeo absolvatur.

Quomo. Nec aliter sese res habet in DEMOCRATIA. Quum do in deſer. enim in ea, quod iuniversa civium multitudine commu- mocrat. ni suffragiorū decernit, pro totius civitatis vel reipu- blicæ voluntate habeatur: (§. CXVI. 57) sequitur sa- ne, 93) ut majestas hic sit pñhes totum populum, iſt que 94) tunc omnia jura majestatis exerceat. Quumque id

id aliter fieri non possit, quam si populus confluat in comitia; et de negotiis obvenientibus consulat in medium: per se patet, 95) hic quoque certum locum, ubi coeat populus, 69) statosque dies quibus comitia habeantur, definiendos esse, 97) ratumque haberi, quod populus sive curiatim, sive tributim, sive viritim, pluribus suffragiis decreverit. Denique, 98) facile in OCHLOCRATIAM degeneraturam esse democratiam, *) si minori parti populi, absentibus vel exclusis reliquis, suffragii jus permittatur, ex ipsa ochlocratiae definitione (§. CXVII. 61.) facile intelligitur.

*) Tunc vero miserrima est reipublicæ conditio, maxime si acedant demagogi, querum incitata st̄mulis tribunicis plebs furit, omniaque sursum deo sumque versat, demagogorum aliquis tyramē occupet, idemque contingat, quod Athenis contigisse refert Phædrus Fab. I. q. 1. i. Athene quum florarent equis legibus: Procas libertas civitatem misuit, ingat expavit supra. Frænumque solvit prisum licentia. Hinc, conspiratis factionum partibus, Arcem tyranus occupat, Fistratus. Ceterum de demagogorum artibus videndum est Heritus Elem. prud. civ. Part. II. sect. XXIV. §. XXXIII. p. 496.

§. CXXVI.

Quum vero et MIXTÆ, quas vocant, reipublicæ aliquid optimæ, et ideo inventæ sint, ut una formâ alteram veluti in officio contineat: (§. CVIII.) res ipsa docet, 99) jura majestatis vel omnia, vel quædam, in is civitatibus ita communicari debere vel cum optimatum collegio, vel cum multitudine populi, ut ordo unus, inconsulto altero, decerne nihil possit: non vero 100) ita dividi posse illud juriū majestatis exercitium, ut unus altero inſcio vel invito, aliquid agat. Siquidem ita impediti non posset, quo minus res publica in republica nasceretur.*)

*) Hinc informis omnino erat reipublicæ Romanæ status, quum eo delapsa esset, ut plebs, tribunicis insticta sufforibus, inconsulto reliquo populo, leges ferre, et de audi capite civium Romanorum ius suo arbitrio dicere, et

omnia patrum magistratumque de cœta turbare posset si quum sine plebe populus nec leges ferret, nec judicaret nec de bello ac pace decerneret. Quum vero, ubi loco totius populi turba quædam vel fax hominum pleraque pro lubitu decernit, in ochlocratiam, adeoque vitiosam reip. formam degeneret civitas: (§. CXXIII. 61.) Romanam remp. tum parum ab ochlocratia absuisse, facile est ad intelligendum.

§. CXXVII.

Quod ad SYSTMATA CIVITATUM attinet, quum illa Quomo- vel ex duobus pluribusve regnis, quæ sub communi do in sys- capite veluti in unum regnum coaluerunt, (§. CXIX.*) temati- vel ex pluribus civitatibus, foedere junctis, (§. eod.) bus civi- oriantur: facile patet, 101) priore casu regnabista, tatum? nisi plane sint ~~immanentia~~, præter communem regem communia etiam habere debere comitia, 102) ad ea que utriusque regni ordines, certo numero, pro vi- rium ratione esse evocandos. Posteriore vero casu 103) civitates singulas immanentia majestatis jura suo arbitrio; 104) transeuntia, quæ ad communem securi- tatem pertinent, communi consilio exercere, ac proinde 104) delegatos à singulis homines collègium aliquod sive perpetuum, sive temporarium, debere constituere, quod de rebus ad communem securitatem pertinentibus consulat in medium, et, quid factu opus sit, re prius cum civitatibus suis communicata, decernat.*)

*) Talis olim Amphictionum, nec non civitatum Achaicarum, senatus, de quo plura Boecler. diss. de Amphiction, et Ubbi Emm. ver. Græc. Tom. III. p. 305. Sed quum ho- die exemplum hujusmodi systematis, senatusque in eo necessarii, præbeant florentissima Belgarum Helvetiorumque republiæ, quas, Jos. Simlerus, Templeus alii que viri docti, accuratissime descripsérunt: non est, quod hic actum agere velimus.

§. CXXVIII.

Enimvero quum pleraque ad foederis leges, quibus coa-

coaluerunt, redeant: (CXIX. 69.) fieri non potest, 105) Magna quin hæ respubliæ sint diversissimæ, 106) aliæque est syste- arctiore, aliæ paullo laxiore vinculo sint conjunctæ, matum 107) aliæ plus, aliæ minus inter se commune ha- civita- beant: immo et 108) quibusdam communia æraria, tum di- officinæ monetariae, armamentariaque sint, quibusdam versitas. non sint: denique 109) quædam præsidem quemdam, communis que fœderis veluti custodem, senatus præfi- ciant, aliæ ab hoc instituto abhorreant: denique 110) nec jus suffragii, nec modus ea quæ ad com- munem securitatem necessaria sunt, contribuendi, nec reliqua instituta eodem ubique modo sese habere possint.

C A P U T . VII

(De summa potestate, eamque adquiren- di modis.

§. CXXIX.

Qum qui coalescent in rempublicam antea in sta- tu naturali vixerint, (§. III.) isque fuerit status I m p e- aequalitatis et libertatis: (§. V. et VI.) conse- riu m quens est, 1) ut civitas et postea nemini mortalium o m n i e subjecta sit, 2) omniaque, quæ conservando statu su m m u m et suo necessaria esse existimat, libere peragere, nec 3) ab a v v a x i b u- ullo in exercitio iurium suorum turbari vel 4) ad redden- das gestorum rationes adigi possit. Qum ergo hæc omnia, conjunctim accepta vocentur IMPERIUM SUMUM et ANYTEYONON: consequens est, 5) ut in omni civi- tate vel republica sit, imperium sumum et a v v a x i b u y o n y o n . *)

*) Loquimur de REPUBLICA propriæ sic dicta, quam su- pra definitivus, quod sive multitudo hominum, nulli alii mortalium obnoxia, et sub communi imperante securi- tatis suæ caussa consociata. (§. CIV. 3.) Quamobrem populus, ab alio victore in potestatem redactus, non rempublicam constituit, sed PRÆFECTURAM vel PRO- VINCIAM, quia aliis est obnoxius. Ex eadem ratione non reip. sed MUNICIPII nomine venit multitudo, sub commune quidem imperante, consociata, sed regno ta- men, vel reipublicæ majori subjecta. Unde quamvis jure con-